

**Lag
om ändring i lagen (1984: 668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare;**

utfärdad den 11 december 1986.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

dels att 3, 31, 50 och 51 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 22 a–d §§, samt närmast före 22 a och 22 d §§ nya rubriker av följande lydelse.

3 § Länsstyrelsens beslut enligt denna lag meddelas av den länsstyrelse till vilken uppbördsdeklarationen skall lämnas, om inte annat följer av 32 §.

Den lokala skattemyndighetens beslut enligt denna lag meddelas av den lokala skattemyndighet hos vilken arbetsgivaren är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Är arbetsgivaren inte registrerad, meddelas beslut av den lokala skattemyndigheten i det fogderi där arbetsgivaren är bosatt. Saknar en arbetsgivare, som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person, fast driftställe här i riket, meddelas beslutet av den lokala skattemyndigheten i Stockholms fogderi.

Vad som i andra stycket sägs om arbetsgivare skall i fråga om beslut enligt 22 a § gälla uppdragsgivaren.

Förhandsbesked

22 a § Den lokala skattemyndigheten får meddela förhandsbesked angående skyldigheten att betala socialavgifter efter gemensam skriftlig ansökan av dem som har träffat eller avser att träffa avtal, enligt vilket den ene (*uppdragstagaren*) mot ersättning skall utföra ett arbete åt den andre (*uppdragsgivaren*).

Sökandena skall lämna de uppgifter som behövs för att ett förhandsbesked skall kunna meddelas. Om den lokala skattemyndigheten finner att den inte har tillräcklig grund för att meddela ett förhandsbesked, skall ansökningen avvisas.

22 b § Ett förhandsbesked skall ange om uppdragsgivaren blir skyldig att betala arbetsgivaravgifter eller inte och, i den utsträckning det är påkallat, de grunder för beräkning av socialavgifter som kommer att gälla för uppdragstagaren.

22 c § Ett förhandsbesked som har vunnit laga kraft skall, om en av sökandena yrkar det och beskedet är tillämpligt, iakttas vid tillämpningen av bestämmelserna om arbetsgivaravgifter och egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter samt av bestämmelserna om sjukpenninggrundande inkomst och pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Förhandsbeskedet gäller ersättning som utges sedan beskedet har meddelats men inte senare än ett år därefter.

¹ Prop. 1986/87: 16, Sfu 4, rskr. 66.

22 d § En arbetsgivares skyldighet att betala arbetsgivaravgifter som belöper på en av honom utgiven ersättning får helt efterges, om han

1. inte insåg att han var arbetsgivare åt den som utförde det arbete för vilket han utgett ersättningen och
2. med hänsyn till föreliggande omständigheter måste anses ha saknat anledning räkna med att han var arbetsgivare.

Var den, med vilken arbetsgivaren har avtalat om arbetets utförande, när avtalet ingicks registrerad i det centrala skatteregistret för betalning av preliminär A-skatt, får eftergift medges endast om särskilda skäl föreligger.

Om det finns förutsättningar enligt denna paragraf får eftergift medges, även om det inte har yrkats.

Fråga om eftergift prövas av den lokala skattemyndigheten eller, i besvärsmål om skyldighet att betala arbetsgivaravgifter, av besvärinstansen.

31 § Bestämmelserna i 1–30 §§ gäller också redaravgift, om inte annat följer av vad som föreskrivs i andra stycket eller i 32–37 §§.

I stället för tidsangivelsen den 1 mars året efter utgiftsåret i 10, 11, 14 och 17 §§ skall i fråga om redaravgift gälla den 30 april året efter utgiftsåret.

50 § Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas genom besvär hos länsrätten. Beslut enligt 5 § tredje stycket, 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket överklagas dock genom besvär hos länsstyrelsen. Beslut enligt nämnda stycken eller 22 a § får inte överklagas av det allmänna ombudet.

Sjömansskattekontorets beslut får överklagas genom besvär hos sjömansskattenämnden. Besvärshandlingen skall ha kommit in senast två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den lokala skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Det samma gäller den lokala skattemyndighetens avvisningsbeslut enligt 22 a § andra stycket.

Om en besvärshandling före besvärstidens utgång har kommit in till en annan länsrätt eller länsstyrelse än den som har att pröva besvären, skall handlingen anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall omedelbart översändas till den länsrätt eller länsstyrelse till vilken den rätteligen borde ha ingetts.

51 § Beslut av den lokala skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena omprövas av den lokala skattemyndigheten respektive sjömansskattekontoret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före besvärstidens utgång. Vad som har sagts nu gäller dock inte beslut enligt 5 § tredje stycket, 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket.

Ett beslut får inte omprövas, om arbetsgivaren eller det allmänna ombudet eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena har anfört besvär över beslutet.

SFS 1986: 1137

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. Bestämmelserna i 22 d § gäller i fråga om arbetsgivaravgifter för ersättning som utgetts efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

G. SIGURDSEN

Karl-Ingvar Rundqvist
(Socialdepartementet)

